

करोप्राणं निरसत्वात् । व्यतिरेकसहचारेण अन्वय-
व्याप्तेरेव यहात् व्यतिरेकव्याप्तिगत्यव्याप्तेरहमाजाहा-
न वैषम्यम् । न चोपनयवैयर्थ्यम्, गटहीतव्याप्तेरेव हेतोः
पक्षे उपर्युक्तहारात् तदक्तम्, “नियत्यत्वनियत्वे भाव-
योर्यांशी भते । त एव विपरीते हु विज्ञेये तद-
भावयोः” । इति व्यवहारस्तु गम्बवती पृथिवीलु-
पदेशादेव यथा कम्बुचीवादिमान् घटपदवाच्य इति ।
तथा कुत्तिचिदेव वृतादौ स्फुदादौ च गम्बवत्वे नोपलक्ष-
णेन पृथिवीते पृथिवीपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वं येनोपदेशादू-
गटहीतम्, गम्बवत् सर्वं पृथिवीते न प्रवृत्तिनिमित्ते न
पृथिवीपदवाच्यं गम्बवत्वात् यज्ञैवं तत्रैवमिति व्यति-
रेकी तस्मायतरत्वे व । ननु भेदसाधकव्यतिरेकिणि
भेदो वैधम्प्रैः स्फुदपभेदो वा अन्योन्याभावो वा न
तावदाद्यौ प्रत्यक्षत एव तदवगमात् न तृतीयः अभाव-
भेदसाधि साध्यत्वे न तदन्योन्याभावस्य तत्वाभावात् तेन
सह स्फुदपभेदे साध्ये साध्याननुगमादितिचेत्त अभाव-
प्रतियोगिकान्योन्याभावस्यापि साध्यत्वात् स यद्य-
तिरिक्तसदाऽस्येव न चेत् स्फुदपमादाय ततुपर्यवसा-
नात् वस्तुतोभिन्ने एव तदैषम्प्रैः स्य तदन्योन्याभावव्याय-
त्वात्, न चानवस्या यावत्येवानुभवस्तावत्येऽविचारात्
अन्यत्वं तत्त्वनुभवेनैव विचारात् यत् त्रयोदशान्योन्या-
मावास्त्रयोदशसु प्रसिद्धाः प्रसिद्धाः प्रसिद्धाः प्रसिद्धाः
इति ततुक्षरं प्रत्येकं प्रसिद्धेरतन्वत्वात् प्रसिद्धितप्रसिद्धेर-
भावात् किन्तु निर्गम्बत्वावच्छिङ्गप्रतियोगिताकान्योन्या-
भावः साध्ये त प्रतियोगितावच्छेदकभेदेनाभावभेदसा-
वश्यत्वात् स च घटादावेव प्रत्यक्षसिद्ध इत्युक्तत्वात्” ।
(ज्ञानाद्याद्व्याप्तिं शुणादिभावपञ्चकं त्रिति त्रयोदशं)
तस्य चात्रयनाशादेव नाशादनियत्वं वद्याहु कणादस्तु ।
“पृथिवीदर्घपरसगम्बस्यां द्रव्यानियत्वादनियत्वा”
स्तु । “पृथिवीदीनां यायुन्नानामवयविनां द्रव्यादत्यच-
त्वारोगुणा अनियताः । यद्यप्यन्येऽपि गुणा अवयविषु
वर्त्तमाना अनियता एव, तथापि तेषामन्यतोऽपि विनाशः,
द्रव्यादत्यचत्वारोगुणा आन्यनाशादेव नश्यन्ति न हु
विरोधिगुणान्लरात्, द्रव्यानियत्वादिति द्रव्यसाम्राद्यभू-
तस्यानियत्वादान्नियत्वमित्यर्थः” । उप० छ०
“द्रव्यादीनामनियत्वे यद्यात्र्यानियत्वं तत्रै तदा नि-
यत्वात्रयवृत्तीनां गित्यत्वमित्यात्मेपबलभ्यमित्याह” । “एतेन
निवेदु नियत्वसुक्तम्” । स्तु । “द्रव्यादीनामेव चतुर्थां

निवेद्यात्रयेषु वर्त्तमानानां नियत्वसुक्तम् एतेनेति एते-
नेति चात्रयानियत्वेनानियत्वाभिधानेनेत्यर्थः” उप० छ० ।
एतेन सुक्तावत्यां सर्वगत्येऽनियत्वे इत्युक्तिश्चिन्त्या ।
तस्य पाकजत्वमपि कणादस्तु । इत्तौ उक्तं यथा
“कारणगुणपूर्वकाः पृथिव्यां पाकजाः” स्तु । “पाकजा
रूपरसगम्बस्यां इत्यर्थः कारणगुणपूर्वका इति रूपा-
श्चयस्य घटादेव्यत् समवायिकारणं कपालादि तद्गुणपू-
र्वकाः तथा च कपालरूपकारणैकार्थसमवायप्रत्यासत्त्वां
घटरूपाद्यासमवायिकारणम्, एवं रसादापर्यपि” ।
रूपादीनां पाकप्रकारः पाकजशब्दे वक्ष्यते । गुणगुणि-
नोरमेद इति वेदान्तिनो मन्यन्ते कणादस्त्रवृत्तौ तत्त्व-
रासितं यथा ।
“ननु नीलपीतादयोगुणा द्रव्याभिधाना एव धर्मधर्मिणो-
रमेदादितिचेत्त रूपं घटः स्फैर्षेघट इत्यादिव्यव्याहारप्र-
सङ्गात्, ननु नेदमनिष्टं यतो भवत्येव शुक्लः पटो नीलः
पट इत्यादिप्रतीतिरितिचेत्त भट्टब्लौपादभेदोपचाराद्वा
प्रतीत्युपत्तेः । भेदे प्रमाणे सति कल्पनेयं यथाकथं च
दुपपद्माते इति चेत्त चन्दनस्य रूपं चन्दनस्य गम्ब इत्या-
दिव्यपदेशबलाङ्गेदसिद्धेः पटस्य रूपमभेदे पटवद् पूर्मपि
त्वगिन्द्रियेण गटहोत पटमानयेत्युक्ते यत्किञ्चिद्गूर्मपमानयेत्
रूपमानयेत्युक्ते यत्किञ्चिद्गूर्मपमानयेत् । अस्तु तर्हि भेदा-
भेदः अत्यन्तेदेव्यन्ताभेदे च सामानाधिकरणयानुप
पत्तेरितिचेत्त अवच्छेदभेदं विना विश्वयोर्भेदाभेदयोरेक
सामान्यात्, अन्योन्याभावत्वमव्यायामित्यित्यनियत्वात्
प्रतिभावत्वादत्यन्ताभावत्वदितिचेत्त एकत्र संयोगतदत्य-
न्ताभावयोः प्रतीतिवलादत्यन्ताभावत्वाद्यायामित्यित्य-
प्रगमात् अन्योन्याभावे हु तथाप्रतीतिरभावात्” ।
वेदान्तिनाते हु त तत्सच्चनियतसुक्ताकात्वरूपतादात्मप्रस्तै-
वाभेदत्वस्त्रीकारात् न तद्विषयताराः । अतएवोक्तं “सत्यैक्ये
मिथोभेदसादात्मप्रसिद्धिं” । ऐक्ये तत्सच्चनियतसुक्ता-
कात्वे सति मिथः परम्परं भेदः इति तैरभ्युपगमान्न
किञ्चिद्दूषणमवहतीति ।
“रूपरसगम्बस्यां रूपत्वादिगुणत्वसाक्षाद्वायजाति-
मनः” । इत्युपक्रम्य उप० छ० तत्त्वात्मक्षेत्रं यथा
“ब्राणमावपाद्यो गुणो गम्बः ब्राणमावपाद्यागुणत्व-
व्यायजातिसत्त्वं गम्बत्वं स च सुर्भरसुरभित्वेति
द्विविधः, यद्या पृथिवीदत्तिभावदत्तिगुणत्वसाक्षाद्वाय-
जातिसत्त्वं गम्बत्वम्” ।